

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: M. K.

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 6. 6. 2023, č. j. KrÚ 50521/2023/ODSH/3,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce jako opožděné proti rozhodnutí Městského úřadu Vysoké Mýto ze dne 10. 11. 2022, č. j. MÚVM/076134/2022. Žalobce odůvodnil žalobu následujícím způsobem.

2. Žalobce zpochybnil doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když toto bylo doručováno za použití institutu fikce, přičemž podle žalovaného rozhodnutí měla být žalobci zanechána v místě doručování výzva a poučení a zásilka měla být následně uložena na poště. Zásilka nemohla být následně vložena do schránky z důvodů, že žalobce „se odstěhoval bez udání adresy“, když v místě nemá údajně schránku. Žalobce namítl, že by mu v poštovní schránce nebo na jiném vhodném místě s odkazem na platnou právní úpravu (§ 23 odst. 4 a 5 správního řádu) bylo zanecháno oznámení o neúspěšném doručení s příslušným poučením, pokud by takové oznámení bylo žalobci zanecháno, písemnost by si vyzvedl na poště v úložní době. Žalobce toto zpochybnění doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně podložil odkazem na výpis z www. stránek České pošty, týkající se sledování zásilek, z něhož vyplývá, že dne 14. 11. 2022 byla zásilka uložena, a dále že 28. 11. 2022 „proběhl další pokus o doručení“, kdy však nebylo možné zásilku doručit, protože se „adresát odstěhoval bez udání adresy“. Žalobce se však z předmětné adresy, kam bylo doručováno, neodstěhoval, když „žije na této po desetiletí“ a poštovní schránku má „konstantně označenou“, přičemž v domě se navíc nachází „recepce s 24 hodinovým provozem“. Žalobce namítl, že informace o tom, že dne 28. 11. 2022 nemohla být zásilka vhozena do schránky, protože se žalobce odstěhoval, vyvolává pochybnost o způsobu doručování oznámení dne 14. 11. 2022. Navíc mohla být poštovní zásilka zanechána na recepci. Dle názoru žalobce nelze dovozovat pravdivost informace poštovního doručovatele o zanechání oznámení a poučení v domovní schránce žalobce. Žalobce k tomu dále uvedl, že „stěží lze věřit tvrzení doručovatele o tom, když týž poštovní doručovatel tvrdí, že nemohl následně vložit písemnost do schránky z důvodu, že žalobce nemá schránku označenu, ač žalobce schránku označenou má, a navíc je v domě recepce.“ K tomu jako důkaz předložil odpověď České pošty, s. p., na reklamaci doručené zásilky, v níž je uvedeno, že vložení výzvy do domovních schránek je zpětně rovněž neprokazatelné a že poštovní doručovatelka si nepamatuje na pokus o doručení zásilky, z čehož podle žalobce vyplývá, že „poštovní doručovatel nepotvrzuje, že by vskutku vložil oznámení o doručení zásilky.“ Žalobce navrhl, aby soud vyzval Českou poštu ke sdělení jména poštovního doručovatele, který žalobci zanechával oznámení s poučením a následně se též údajně pokoušel vložit písemnost do schránky, navrhl výslech tohoto poštovního doručovatele a zajištění dat o provozu mobilního telefonu poštovního doručovatele za účelem prokázání, že předmětného dne, kdy měla být písemnost doručována, se poštovní doručovatel ve skutečnosti na adrese žalobce vůbec nenacházel. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2004 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Městský úřad Vysoké Mýto, jako správní orgán I. stupně, vydal v přestupkovém řízení dne 10. 11. 2022 rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění, v souvislosti s porušením ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky není sporná skutečnost, že toto rozhodnutí o přestupku bylo žalobci doručováno

prostřednictvím České pošty na adresu trvalého bydliště, přičemž ve správním spisu je založena doručka (str. 46 spr. spisu) obsahující údaje o tom, že žalobci jako adresátu zásilky byla zanechána v domovní schránce výzva k vyzvednutí zásilky a poučení a že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 11. 11. 2022.

6. Z uvedené skutečnosti žalovaný vyvodil závěry o tom, že toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno fikcí (§ 24 odst. 1 správního řádu). Zároveň není sporná skutečnost, že žalovaný vycházel i z údajů doručovatele o tom, že po uplynutí 10 denní zákonné lhůty pro vyzvednutí doručované zásilky na poště byl učiněn neúspěšný pokus o vložení této zásilky do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vráceno tomuto správního orgánu. Žalovaný pak vycházel z údajů uvedených na doručence a postupoval podle platné právní úpravy, tedy dospěl k závěru, že když bylo žalované rozhodnutí jako zásilka připravena k vyzvednutí dne 11. 11. 2022 (dle údajů na doručence) a žalobci byla na místě zanechána výzva a poučení (§ 23 odst. 4 a 5 správního řádu), takže rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno žalobci fikcí, doručeno bylo ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu dne 21. 11. 2022, a protože posledním dnem lhůty zákonné 15 denní lhůty pro podání odvolání byl den 6. 12. 2022 a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 12. 2022, přičemž žalobce podal odvolání až dne 5. 4. 2023, toto odvolání žalobce vyhodnotil žalovaný jako opožděné dle § 92 odst. 1 správního řádu.
7. Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží, adresát se vyzve uložením oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.
8. Dle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.
9. Jak vyplývá ze správního spisu a ze skutečností již výše uvedených, dle poštovní doručky, založené ve správním spise, bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně, napadené odvoláním žalobce, připraveno k vyzvednutí dne 11. 11. 2022, přičemž podle této doručky nebyl žalobce jako adresát doručované písemnosti, tj. zmíněného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zastižen v místě doručování a žalobce byl vyrozuměn o tom, že je zásilka připravena k vyzvednutí, a byl vyzván tedy v souladu s platnou právní úpravou (§ 23 odst. 4 správního řádu), aby si uloženou písemnost, tedy zmíněné rozhodnutí o přestupku, ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Současně byl žalobce poučen o právních důsledcích týkajících se nevyzvednutí zásilky v úložní době (§23 odst. 5 správního řádu).
10. Stěžovatel tyto údaje o doručování však zpochybňuje, když popírá, že by mu bylo v poštovní schránce nebo na jiném vhodném místě zanecháno oznámení o neúspěšném doručení s uvedeným poučením. Tuto pochybnost dokládá další skutečností, která souvisí s postupem České pošty při doručování zásilky tímto způsobem, tj. že doručovaná písemnost se po uplynutí 10 dnů, po kterou je při neúspěšném doručení zásilka uložena na poště, je vložena do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo. Při tomto následném postupu žalovaný vycházel z údajů České pošty o tom, že zásilka nemohla být vložena

žalobci do domovní schránky z důvodu, že žalobce „se odstěhoval bez udání adresy“. K tomu soud uvádí následující závěry:

11. Předně je třeba vycházet z toho, jaké právní účinky má oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky a výzva, aby si adresát doručovanou písemnost vyzvedl v místě uložení s poučením o právních důsledcích (§ 23 odst. 4 a § 23 odst. 5 správního řádu), a jaké právní účinky má pak následný postup České pošty, kdy v případě, že adresát si zásilku v místě uložení nevyzvedne, tj. že poté Česká pošta písemnost po uplynutí 10 dnů ukládá do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, a to pro zjištění, zda došlo ke splnění podmínek pro uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu.
12. Žalobce mezi tyto podmínky zařadil nejen výzvu k vyzvednutí uložené zásilky s oznámením o jejím uložení, ale i vhození, resp. „nevhození“ nevyzvednuté zásilky do schránky žalobce po uplynutí úložní doby. Žalobce totiž údajně o tomto následném postupu České pošty, tj. neúspěšným pokusem o vložení doručované zásilky do domovní schránky žalobce nebo na jiné vhodné místo zpochybňuje splnění podmínek pro uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu. Okamžik doručení písemnosti tímto způsobem však není určen od následného vhození písemnosti do domovní schránky, když „z žádného ustanovení správního řádu nevyplývá, že by pravidlo uvedené v § 24 odst. 1 správního řádu bylo modifikováno tím, že kdy je písemnost následně vložena do domovní schránky a že by tedy okamžik doručení písemnosti měl být určen od následného vhození písemnosti do domovní schránky“ (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24). Zpochybnění postupu České pošty, které se týká jejího následného postupu po uplatnění institutu fikce doručení zásilky, proto nemohlo mít vliv na skutečnost, že v daném případě byly splněny zákonné podmínky pro doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně výše zmíněným způsobem, když podstatné je, že o splnění těchto podmínek svědčí údaje výše zmíněné na doručence založené ve správním spisu. Úvaha žalobce, že při následném postupu České pošty, tj. po neúspěšném pokusu uložení doručované písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo z důvodu, že se žalobce odstěhoval bez udání adresy, ještě automaticky neznamená, že v případě zanechání výzvy vložení oznámení o neúspěšném doručení s poučením doručovatelka podle údajů na doručence nepostupovala, tj. zmíněné oznámení s poučením (tedy výzvu k vyzvednutí uložené zásilky s oznámením o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo s poučením o právních důsledcích) nevložila do domovní schránky žalobce v místě doručení. Žalobce pouze tvrdil, že mu výzva k vyzvednutí zásilky s poučením nebyla doručena, tedy že ji ve své domovní schránce neměl. Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně vyložil, že „doručenka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti na ní uvedených“, přičemž ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručenky musí adresát rozhodnutí předeštit jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou skutečnost (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 - 61). Žalobce však tvrdil jiný než z doručenky vyplývající skutkový stav, navíc pouze zcela obecně a nepředložil žádná tvrzení a tím méně důkazy, které by nasvědčovaly, že poštovní doručovatel v jeho případě jakkoliv pochybil. Je pravda, že „je obtížné prokázat, že se něco nestalo, avšak v dané věci mohl stěžovatel například tvrdit, že k problému s doručováním v lokalitě jeho trvalého bydliště dochází pravidelně, nebo, jak již zmínil krajský soud, mohl předložit obálku s neodtrženou chlopní obsahující sdělení o uložení zásilky“ (srov. rozsudek NNS ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 103/2016 - 35).

13. Úvaha žalobce o tom, že když v případě neúspěšného pokusu o vložení doručovaného rozhodnutí do domovní schránky bylo postupováno chybně, tak že tato skutečnost zpochybnila údaje na doručence týkající se splnění podmínek fikce doručení, je pouze spekulativní a týká se již jiného postupu, který nemá vliv na právní účinky postupu při doručování v souvislosti s uložením zásilky a splněním podmínek fikce doručení, je proto jen účelovým tvrzením. Žalobce tak nepředestřel věrohodnou skutkovou verzi reality, kterou by správní orgán či soud byl povinen učinit v předmětném dokazování, přičemž *„správní orgány tudíž nepochybily, když za doklad o doručení předvolání považovaly uvedenou doručenkou, jejíž důkazní síla nebyla v průběhu správního řízení jakkoliv relevantně zpochybněna“* (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 - 61). Pokud tedy při neúspěšném pokusu o vložení zásilky do domovní schránky žalobce bylo postupováno chybně, tak to ještě automaticky bez dalšího neznamená, že by tím byly zpochybněny údaje obsažené na zmíněné doručence o tom, že žalobci byla do jeho domovní schránky vložena výzva s oznámením o neúspěšném doručení písemnosti s poučením, a tato skutečnost pouze může naopak svědčit o tom, že žalobce tuto domovní schránku v místě doručování má (což ostatně výslovně uvedl i v žalobě), a že tedy pouze údaje o neúspěšném vložení do této domovní schránky doručované písemnosti jsou sporné, avšak jak již soud uvedl, tento následný postup České pošty po splnění podmínek doručení fikcí, již nemůže ovlivnit skutečnost, že byly tyto podmínky splněny a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo tímto způsobem doručeno v souladu s platnou právní úpravou.
14. Z uvedených důvodů soud považoval za nadbytečné provádět žalobcem navržené důkazy, když navíc *„je pravda, že je obtížné prokazovat, že se něco nestalo“* (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 103/2016-35). Žalobce nepředložil soudu žádné věrohodné tvrzení zpochybňující zmíněný postup při doručování písemnosti, tj. že by poštovní doručovatelka v podstatě *„lhala“* při vyplňování doručanky v souvislosti s pokusem o její doručení, tedy že na rozdíl od údajů obsažených na doručence zmíněnou výzvu s oznámením a s poučením ve skutečnosti do domovní schránky žalobce nevložila. Ostatně i z žalobcem předloženého dopisu České pošty, tj. odpovědi na reklamaci žalobce ze dne 18. 7. 2023, nevyplývá, že by poštovní doručovatelka si pamatovala podrobnosti pokusu o doručení zásilky a byla by vůbec schopná sama sobě svědeckou výpověď vyvrátit skutečnosti, které sama uvedla na doručence, tj. že zanechala žalobci zmíněnou výzvu s oznámením a poučením v jeho domovní schránce v den pokusu o doručení zásilky. Navíc, v neposlední řadě, ze správního spisu vyplývá, že na adresu žalobce byla doručována stejným způsobem, stejnou doručovatelkou (L. K.), většina předchozích písemností věci se týkajících (např. oznámení o zahájení řízení - strana 6 spr. spisu, výzva k odstranění nedostatků podání - str. 22 spr. spisu), takže lze úspěšně pochybovat o pravdivosti a důvěryhodnosti tvrzení žalobce, že doručovatel *„v domě vůbec nebyl“*.
15. Na základě výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba nebyla důvodná, a proto ji zamítnul (§ 78 odst. 7 s.r.s.).
16. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.r.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 13. prosince 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce